

ΠΕΦΤΟΥΜΕ ΣΤΑ ΓΟΝΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΑΣ ΓΟΝΑΤΙΣΟΥΝ ...

Άνεξάρτητα από το πώς θα αντιδράσει ο καθένας μας στις κρίσιμες αυτές στιγμές για την Πατρίδα και το Έθνος μας, ο πρώτος και πιο αποτελεσματικός τρόπος είναι η μετάνοια, η καταφυγή με πίστη στον Θεό και η θερμή προσευχή μας, ώστε Εκείνος να "αναλάβει" να μās προστατεύσει και να μās καθοδηγήσει.

Ξεκίνησε στις 6.11.12 μία άλυσιδα προσευχής και ικεσίας στον Κύριο ημών Ίησού Χριστό : ο καθένας μας διαβάξει μόλις μπορέσει τον παρακάτω ικετήριο κανόνα, ώστε κάθε στιγμή του 24ώρου η ευχή του καθενός μας να συνθέτει μαζί με αυτές τών άλλων συμπατριωτών μας, μία αδιάκοπη κραυγή προς τον Ούρανο:

Ὁ ἱκετήριος Κανὼν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν

(ποίημα τοῦ Ἁγίου Θεοκτίστου τοῦ Στουδίτου-9ος αι.)

Ὤδη α΄. Ἦχος β΄. Εν βυθῷ κατέστρωσε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ μακρόθυμε, τα της ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα, Ἰησοῦ και γλύκανον, την καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι, Ἰησοῦ σωτήρ μου, ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος. Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ διάνοιξον, της μετανόιας μοι πύλας φιλόνηρωπε, Ἰησοῦ και δέξαι με, σοι προσπίπτοντα και θερμῶς εξαιτούμενον, Ἰησοῦ σωτήρ μου, των πλημμελημάτων την συγχώρησιν. Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ, Ἰησοῦ εξάρπασσον, εκ της χειρός του δολίου Βελίαρ με, Ἰησοῦ και ποιήσον, δεξιόν καμὲ παραστάτην της δόξης σου, Ἰησοῦ Χριστέ μου, μίρας ευωνύμου λυτρωσάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν γεννήσασα Θεόν, Δέσποινα δυσώπησον, υπὲρ ἀχρειῶν ἱκετῶν πανάχραντε, ὅπως της κολάσεως, ταις πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντε, οἱ μεμολυσμένοι, δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

Ὤδη γ΄. Εν πέτρα με της πίστεως.

Εισάκουσον φιλόνηρωπε Ἰησοῦ μου, του δούλου σου βοῶντος εν κατανύξει, και ρύσαι Ἰησοῦ μου της καταδίκης, και της κολάσεως, μόνη μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε. Υπόδεξαι τον δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα συν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, και σώσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, και της γεέννης με, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε. Τον χρόνον Ἰησοῦ μου ον δέδωκάς μοι, εἰς πάθη εδαπάνησα Ἰησοῦ μου, διό με Ἰησοῦ μου μη ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε και διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε η τεκούσα τον Ἰησοῦ μου, ἱκέτευε ρυσθῆναι με της γεέννης, η μόνη προστασία των θλιβομένων, θεοχαριτώτε, και καταξίωσον, της ζωῆς πανάμωμε της αγήρω με.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τον τάφο σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ο τον άσωτον σώσας, σωτήρ μου Ἰησοῦ, ο δεξάμενος πόρνην, καμὲ νυν ἐλέησον, Ἰησοῦ πολυέλεε. σώσον οἰκτεῖρον, ω Ἰησοῦ ευεργέτα, ὡςπερ ὠκτειρας, τον Μανασσήν Ἰησοῦ μου, ως μόνος φιλόνηρωπος.

Ὤδη δ΄. Ελήλυθας εκ παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τα τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, και της χειρός με εξάρπασσον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, του ψυχοφθόρου Βελίαρ και διάσωσον. Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε. Ἰησοῦ μου

σώσόν με, τον προσφυγόντα τη σκέπη σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, και βασιλείας της σης με καταξίωσον. Ουκ ἤμαρτεν, Ἰησοῦ μου ουδεὶς ὡςπερ ἤμαρτον, ἐγὼ ο ταλαιπῶρος, νυν δε προσπίπτω δεόμενος. Ἰησοῦ μου σώσόν με, και την ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Ἰησοῦν η γεννήσασα Κύριον, αὐτόν καθικέτευε, του λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τους υμνούντάς σε, και Θεοτόκον κυρίως ονομάζοντες.

Ὤδη ε΄. Ο φωτισμός των εν σκότει.

Συ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, συ σωτηρία, της απεγνωσμένης ψυχῆς μου Σώτερ, συ Ἰησοῦ μου της κολάσεως ρύσαι, και γεέννης ἐμὲ κραυγάζοντα, σώσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τον άθλιον. Ολοσχερῶς Ἰησοῦ μου προς πάθη της ατιμίας, καταβεβλημένος ἤδη κραυγάζω. συ Ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖρα, καταπέμψας ἐκσπασσον κράζοντα, σώσον Ἰησοῦ μου, Χριστέ με τον άθλιον. Βέβηλον νουν, Ἰησοῦ περιφέρων αναβοῶ σοι. κάθαρον του ρύπου με των πταισμάτων, και λύτρωσαι με τον εἰς βάθη κακίας, ἐξ ανωσίας κατολισθῆσαντα, σῶτερ Ἰησοῦ μου, και σώσόν με δέομαι.

Θεοτοκίον.

Τον Ἰησοῦν, η γεννήσασα Κόρη Θεοκυήτορ, τούτον εκδυσώπει σωθῆναι πάντας τους ορθοδόξους, μοναστάς και μιγάδας, και γεέννης ρυσθῆναι κράζοντας? πλην σου προστασίαν, βεβαίαν ουκ ἐγνωμεν.

Ὤδη στ΄. Εν αβύσσω πταισμάτων.

Ἰησοῦ μου Χριστέ πολυέλεε, εξομολογούμενον δέξαι με Δέσποτα, ω Ἰησοῦ και σώσόν με, και φθοράς Ἰησοῦ με εξάρπασσον. Ἰησοῦ μου ου γέγονεν ἕτερος, άσωτος ουδεὶς, ως ἐγὼ ο ταλαιπῶρος, ω Ἰησοῦ φιλόνηρωπε. ἀλλά συ Ἰησοῦ με διάσωσον. Ἰησοῦ μου και πόρνην και άσωτον, και τον Μανασσήν και τελώνην νενίκηκα, ω Ἰησοῦ μου πάθεσι, και ληστήν Ἰησοῦ Νινευίτας τε.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦ τον Χριστόν μου κηῖσασα, άχραντε Παρθένε, η μόνη ἀμόλυντος, μεμολυσμένον ὄντα με, πρεσβειῶν σου υσώπω νυν κάθαρον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, το φως του κόσμου, της ψυχῆς μου φώτισον, τους οφθαλμούς Υἱέ Θεού, τη θεαυγεί σου λαμπρότητι, ἵνα υμνώ σε το φως το ανέσπερον.

Ωδή ζ´. Εικόνας χρυσής.

Χριστέ Ιησού, ουδείς ήμαρτεν εν γη εκ του αιώνος, ω Ιησού μου ώσπερ ήμαρτον, εγώ ο τάλας και άσωτος. όθεν Ιησού μου βοώ σοι. μελωδούντά με οικτειρον, ευλογητός ει ο Θεός, ο των πατέρων ημών. Χριστέ Ιησού, εν τω φόβω σου βοώ καθήλωσόν με, ω Ιησού μου και κυβέρνησον, νυν προς λιμένα τον εύδιον, όπως Ιησού μου οικτίρμον, μελωδώ σοι σωζόμενος. ευλογητός ει ο Θεός, ο των πατέρων ημών. Χριστέ Ιησού, μυριάκις υπεσχέθην σοι ο τάλας, ω Ιησού μου την μετάνοιαν, αλλ΄ εψευσάμην ο άθλιος. Όθεν Ιησού μου βοώ σοι. την αναισθητον μένουσαν, ψυχήν μου φώτισον Χριστέ, ο των πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστόν Ιησούν, η γεννήσασα φρικτώσ και υπέρ φύσιν, αυτόν δυσώπει παναμώνητε, τα παρά φύσιν μου πταισματα, πάντα συγχωρήσαι μοι Κόρη, ίνα κράζω σωζόμενος. ευλογημένη η Θεόν σαρκί κυήσασα.

Ωδή η´. Τον εν καμίνω του πυρός.

Σε Ιησού μου δυσωπά ως την πόρνην Ιησού μου ελυτρώσω, των πολλών εγκλημάτων, ούτω καμέ Ιησού, Χριστέ μου λύτρωσαι και κάθαρον, την ρερυπωμένην ψυχήν μου, Ιησού μου. Καθυποκύφας Ιησού, ταις αλόγοις ηδοναίς άλογος ώφθην, και τοις κτήνεσιν όντως, ω Ιησού μου οικτρώσ, ο τάλας Σώτερ αφωμοίωμαι. όθεν Ιησού με της αλογίας ρύσαι. Περιπεσών ω Ιησού, ψυχοφθόροις εν λησταίς απεγυμνώθην, την στολήν Ιησού μου, την θεοϋφαντον νυν, και κείμαι μώλωψι κατάστικτος. έλαιον Χριστέ μου επίχεε και οίνον.

Θεοτοκίον.

Τον Ιησού μου και Θεόν, η βαστάσασα Χριστόν ανερμηνεύτως, Θεοτόκε Μαρία, τούτον δυσώπει αεί, κινδύνων σώζεσθαι τους δούλους σου, και τους υμνητάς σου απείρανδρε Παρθένε.

Ωδή θ´. Τον εκ Θεού Θεόν Λόγον.

Τον Μανασσήν Ιησού μου, τον τελώνην την πόρνην, τον άσωτον οικτίρμον Ιησού, και τον ληστήν υπερβέβηκα, Ιησού μου εν έργοις, αισχίστοις και απόποις Ιησού? αλλά συ Ιησού μου, προφθάσας με διάσωσον. Τους εξ Αδάμ Ιησού μου, αμαρτήσαντας πάντας, προ νόμου και εν νόμω Ιησού, και μετά νόμον ο άθλιος, Ιησού μου και χάριν, νενίκηκα τοις πάθεσιν οικτρώσ, αλλά συ Ιησού μου, τοις κρίμασι σου σώσόν με. Μη χωρισθώ Ιησού μου, της αφράστου δόξης, μη τύχω της μερίδος Ιησού, της ευωνύμου γλυκύτατε, Ιησού αλλά συ με, τοις δεξιόις προβάτοις σου Χριστέ, Ιησού μου συντάξας, ανάπαυσον ως εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τον Ιησούν Θεοτόκε, ον εβάστασας μόνη, απείρανδρε Παρθένε Μαριάμ, τούτον αγνή εξιλέωσε, ως υιόν σου και κτίστην, ρυσθήναι τους προστρέχοντας εις σε, πειρασμών και κινδύνων, και του πυρός του μέλλοντος.

Στιχηρά προσόμοια. Ήχος πλ. δ´. Όλην αποθέμενοι.

Ιησού γλυκύτατε, ψυχής εμήs θυμηδία, Ιησού η κάθαρισ, του νοός μου Δέσποτα πολυέλεε, Ιησού σώσόν με, Ιησού σωτήρ μου, Ιησού μου παντοδύναμε, μη καταλίπης με, σώτερ Ιησού με ελέησον, και λύτρωσαι κολάσεως, πάσης Ιησού και αξίωσον, της των σωζομένων, μερίδος Ιησού και τω χορώ, των εκλεκτών σου με σύνταξον, Ιησού φιλάνθρωπε. Ιησού γλυκύτατε, των αποστόλων η δόξα, Ιησού μου καύχημα, των μαρτύρων Δέσποτα παντοδύναμε, Ιησού σώσόν με, Ιησού σωτήρ μου, Ιησού μου ωραιότατε, τον σοι προστρέχοντα, σώτερ Ιησού μου ελέησον, πρεσβείαις της τεκούσης σε, πάντων Ιησού των αγίων σου, προφητών τε πάντων, σωτήρ μου Ιησού και της τρυφής, του παραδεισου αξίωσον, Ιησού πανάγαθε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ιησού γλυκύτατε, των μοναζόντων το κλέος, Ιησού μακρόθυμε, ασκητών εντρύφημα και καλλώπισμα. Ιησού σώσόν με, Ιησού σωτήρ μου, Ιησού μου πολυέλεε, χειρός εξάρπασον, σώτερ Ιησού μου του δράκοντος, και τούτου των παγίδων με, σώτερ Ιησού ελευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου, σωτήρ μου Ιησού αναγαγών, και δεξιόις συναριθμησον, Ιησού προβάτοις με.

Και νυν...

Θεοτοκίον.

Μη καταπιστεύσης με, ανθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, αλλά δέξαι δέησιν του ικέτου σου. θλίψις γαρ έχει με, φέρειν ου δύναμαι, των δαιμόνων τα τοξέματα. σκέπην ου κέκτημαι, ουδέ πού προσφύγω ο άθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, και παραμυθίαν ουκ έχω πλην σου. Δέσποινα του κόσμου, ελπίς και προστασία των πιστών, μη μου παρίδης την δέησιν, το συμφέρον ποιήσον.

Ευχή εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν.

Δέσποτα Χριστέ, ο Θεός, ο τοις πάθεσί σου τα πάθη μου θεραπεύσας και τοις τραύμασί σου τα τραυμάτά μου ιατρέυσας, χάρισαι μοι τω πολλά σοι πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως. συγκέρασόν μου το σώμα από οσμήs του ζωοποιού σώματός σου και γλύκανόν μου την ψυχήν τω σω τιμίω αίματι από της πικρίας, ην με ο αντίδικος επότισεν. Ύψωσον τον νουν μου προς σε, κάτω ελκυσθέντα, και ανάγαγέ με από του χάσματος της απωλείας, ότι ουκ έχω μετάνοιαν, ουκ έχω κατάνυξιν, ουκ έχω δάκρυον παρακλητικόν, τα επανάγοντα τα τέκνα προς την ιδίαν κληρονομίαν. Εσκότισμαι τον νουν εν τοις βρωτικούς πάθεσι και ουκ ισχύω ατενίσαι προς σε εν οδύνη. ου δύναμαι θερμανθήναι τοις δάκρυσι της προς σε αγάπης. Αλλά, Δέσποτα Κύριε, Ιησού Χριστέ, ο θησαυρός των αγαθών, δώρησαι μοι μετάνοιαν ολόκληρον και καρδίαν επίπονον εις αναζητήσιν σου? χάρισαι μοι την χάριν σου και ανακαίνισον εν εμοί τας μορφάς της σης εικόνας. Κατέλιπόν σε, μη με εγκαταλίπης. έξελθε εις αναζητήσιν μου, επανάγαγέ με προς την νομήν σου, συναριθμησόν με τοις προβάτοις της εκλεκτής σου ποιμνης και διάθρεψόν με συν αυτοίς εκ της χλόης των θείων σου μυστηρίων, πρεσβείαις της πανάγνου Μητρός σου και πάντων των αγίων σου. Αμήν.

(Ποίημα Θεοκτίστου Μοναχού του Στουδίτου)

ΟΣΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΤΟΝ ΑΚΟΥΣΟΥΝ : http://www.youtube.com/watch?v=qcaDd0jO_Rc&feature=related